

Справжні друзі?

Генрі не хотів знову почуватися самотнім.

Алісса Голіоук
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Іди, подивися це, — Деррен звернувся до Генрі.
— Це дуже смішно!

У Генрі звело в животі. Більше жодного відео.
Він сидів на дивані поруч з Дерреном і Дрейком. Вони сміялися з відео, але Генрі хотілося заховатися в подушках, щоб не чути поганих слів.

Як тільки відео закінчилося, Генрі підскочив.
“Ходімо на вулицю і покатаємося на велосипедах”.

“Пізніше”, — сказав Дрейк. Деррен продовжував прокручувати стрічку на своєму телефоні.

Генрі зітхнув і сів назад, коли Деррен знову ввімкнув відео.

Згодом, їдучи додому велосипедом, Генрі думав про всі інші випадки, коли йому було незручно з Дерреном і Дрейком. Наприклад, коли вони казали злі жарти в школі. Або крали яблука із саду пана Гарсії.

Можливо мені слід поговорити з мамою, — подумав Генрі. — Але що як вона скаже, що мені

більше не можна гуляти з Дерреном і Дрейком? Тоді він залишиться один. Знову.

Мама сиділа за столом, коли Генрі зайшов у дім.
“Ну що, як пройшов твій день?” — запитала вона.

Генрі знизав плечима. Вони сіли вечеряти, і мама помолилася. Генрі мішав ложкою суп, так і не спробувавши його.

“Щось сталося сьогодні вдома у Деррена?” — запитала мама.

Генрі почувався недобре. Він не хотів розповісти їй усе про Деррена і Дрейка. Але трохи розповісти він може. “Все, що ми робимо, — це дивимося відео. Мені хочеться поїздити на велосипедах, але Деррен і Дрейк завжди кажуть “ні”.

“Щось не так у цих відео?” — запитала вона.

У Генрі закалатало серце. Чи повинен він їй сказати? Він нічого не міг сказати про погані слова. Він не міг знову залишитися один. “Мені не хочеться розмовляти зараз”.

Мама глибоко вдихнула. “Я знаю, що переїжджати сюди було важко. Ти був такий щасливий, коли подружився з Дерреном і Дрейком. Але я сподіваюся, що вони ніколи не будуть тиснути на тебе, щоб ти робив чи дивився щось погане. Справжні друзі допомагають робити те, що правильно”.

Генрі опустил очі. “Деррен і Дрейк — мої справжні друзі”.

“Якщо так, вони поважатимуть твій вибір. Навіть коли ти кажеш “ні”.

Наступного дня в домі Деррена слова “справжні друзі” не виходили у Генрі з голови.

“Подивися-но це нове відео”, — сказав Деррен.
“Ні”, — відповів Генрі.

Деррен і Дрейк витріщилися на нього.

“Я більше нічого не буду дивитися, — сказав він, цього разу трохи голосніше. — Мені не подобається те, що я відчуваю”.

“Не будь маленьким хлопчиком”, — сказав Дрейк.

Деррен і Дрейк засміялися. Вони почали дражнити Генрі через те, що в нього завжди червоніло обличчя, коли вони показували йому відео або коли розповідали жарти в школі.

Чи зробили б це справжні друзі? Генрі замислився.

Він встав з дивану. “Я їду кататися на велосипеді. Якщо хочете, можете зі мною”.

“Ні, — сказав Деррен. — Ми побудемо тут”.

Генрі вийшов на вулицю сам. Як тільки за ним зачинилися двері, він зрозумів, що у нього зникло неприємне відчуття в животі. Натомість він відчував легкість і спокій.

Потім він іще дещо зрозумів. Він не був один. З ним був Святий Дух. Генрі все ще був засмучений через Деррена і Дрейка. Але Святий Дух підказував йому, що він зробив правильний вибір. Усміхаючись, він сів на велосипед і поїхав додому. ●

